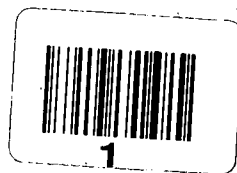

רשומות

קובץ התקנות

13 ביוני 1963

1456

כ"א בסיון תשכ"ג

עמוד

1594	• • • • •	תקנות הנכים (טיפול רפואי) (תיקון), תשכ"ג—1963
1597	• • • • •	תקנות המועצות הדתיות היהודיות (חידוש הרכב), תשכ"ג—1963
1598	• • • • •	תקנות להגנת חייט הבר (תיקון), תשכ"ג—1963
1598	• • • • •	תקנות מס הכנסה (ניכוי מס מריבית) (תיקון), תשכ"ג—1963
1600	• • • • •	צו הירושה (העדה הדורית), תשכ"ג—1963
1600	• • • • •	צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 8) (תיקון), תשכ"ג—1963
1601	• • • • •	צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 13), תשכ"ג—1963
1602	• • • • •	צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 14), תשכ"ג—1963
1603	• • • • •	צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 15), תשכ"ג—1963
1603	• • • • •	צו מס רכוש וקרן פיצויים (כלי שיט) (פטור), תשכ"ג—1963 — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

1604	• • • • •	חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ג—1963
1605	• • • • •	חוק עזר לגדרה (מפגעי חברואה), תשכ"ג—1963
1610	• • • • •	חוק עזר לחוף־השרון (הדברת חלזנות), תשכ"ג—1963
1611	• • • • •	חוק עזר לרמת־ישי (רשימות לאופניים), תשכ"ג—1963

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט — 1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר טיפול בנכים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 43 ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט — 1959 [נוסח משולב] ¹ (להלן — החוק), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות הנכים (טיפול רפואי), תשי"ד—1954 ² (להלן — התקנות העיקריות) —

(1) ההגדרות „תגמול מלא של נכה“, „תגמול יומי מלא“ ו„יום ביטול“ — יימחקו.

(2) בסופה, יבוא:

„תגמול יומי עבור טיפול רפואי“ —

(1) אם הנכה מקבל תגמול חדשי על פי החוק — סכום השווה לתגמולו

היומי המלא עבור טיפול רפואי (להלן — תגמול מיוחד);

(2) אם הנכה מקבל תגמול חדשי על פי החוק או אם הוא מקבל

גימלה — סכום השווה להפרש בין תגמולו היומי המלא עבור טיפול

רפואי לבין תגמולו היומי (להלן — תגמול נוסף);

„תגמול חדשי עבור טיפול רפואי“ — כפי שנקבע לגבי הנכה בפרק החמישי,

סימן א';

„תגמול יומי מלא עבור טיפול רפואי“ — החלק השלושים של התגמול החדשי

עבור טיפול רפואי;

„עובד חדשי“ — נכה שעבודתו הרגילה היא עבודה בשכר חדשי או התעסקות

עצמאית;

„עובד יומי“ — נכה שעבודתו הרגילה היא עבודה בשכר יומי;

„עבודה רגילה של נכה“ — עבודה או התעסקות עצמאית של נכה המשמשת

לו כרגיל מקור להפקת הכנסה עיקרית למחייתו ולמחיית בני משפחתו;

„ביטול מעבודה של נכה“ — ביטול מעבודה רגילה של נכה, בין יום ביטול

מלא ובין יום ביטול חלקי, בגלל הצורך בטיפול רפואי או בגלל מצב רפואי

המונע בעד השמתו בעבודה, שאושר לנכה על ידי רופא מוסמך ראשי או

מקומי ו„נכה מובטל“ או „הבטלת נכה“ יתפרשו לפי זה;

„יום ביטול מלא“ — יום שבו הובטל נכה מעבודתו הרגילה לפחות שש שעות;

„יום ביטול חלקי“ — יום שבו הובטל נכה מעבודתו הרגילה פחות משש שעות;

„נכה המובטל כליל“ — נכה המובטל יום ביטול מלא, משך תקופה העולה על

30 ימי ביטול רצופים;

„נכה המובטל חלקית“ — נכה המובטל יום ביטול חלקי;

„נכה שטרם שוקם“ — נכה שנחמלא בו אחד מאלה:

(1) מיום שחרורו משירות צבאי אף פעם לא עבד בעבודה רגילה;

(2) מיום שחרורו משירות צבאי עבד עבודה רגילה אבל לפני הבטלתו

לצורך הטיפול הרפואי לא עבד בעבודתו הרגילה;

(3) הובטל מעבודתו הרגילה תקופה פחותה מ-30 ימי ביטול רצופים;

¹ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 278.

² ק"ח 430, תשי"ד, עמ' 500; ק"ח 537, תשט"ו, עמ' 1268.

„משפחת נכה מרובת ילדים“ — משפחת נכה שיש בה לפחות שלושה בני משפחה הכלולים בחישוב שכרו הקובע של אותו נכה.

החלפת
תקנה 14

2. במקום תקנה 14 לתקנות העיקריות יבוא :

„סימן א' : תגמולים עבור טיפול רפואי לנכה מובטל

14. נכה שנתמלאו בו התנאים שלהלן יהיה זכאי לכל יום של ביטול טיפול רפואי תגמול יומי עבור טיפול רפואי כאמור בתקנה 14 :

- (1) הוא מובטל יום ביטול אחד, מלא או חלקי ;
- (2) הוכיח, להנחת דעתו של קצין התגמולים, כי בעד אותו יום הביטול לא קיבל שכר או פיצוי עבור אבטלה ממקום עבודתו או ממקור אחר ;
- (3) אם הוא נכה שעבודתו הרגילה היא בתעסוקה עצמית, הוכיח, להנחת דעתו של קצין התגמולים, כי ביום הביטול לא הפיק מעסקו העצמאי הכנסה העולה כדי החלק השלושים של הכנסה כדי מחיה.

14א. (א) התגמול החדשי עבור טיפול רפואי של נכה שהוראות תקנה 14 חלות לגביו יהיה שווה לגבי נכה המובטל כליל —

- (1) אם משפחתו מרובת ילדים — ל-165% משכרו הקובע ;
- (2) אם משפחתו אינה מרובת ילדים — ל-160% משכרו הקובע ;

(ב) (1) התגמול החדשי עבור טיפול רפואי של נכה שהוראות תקנה 14 חלות לגביו יהיה שווה לגבי נכה המובטל חלקית לתגמול מיוחד, בין אם הוא מקבל תגמול חדשי על פי החוק או שמקבל גימלה ובין אם לאו ;

(2) שיעור התגמול המיוחד האמור בפסקה (1) יהיה שווה לגבי נכה המובטל חלקית :

(א) אם משפחתו מרובת ילדים והוא —

- (1) מובטל 5 שעות ליום עבודה רגילה — ל-60% משכרו הקובע ;
- (2) מובטל 4 שעות ליום עבודה רגילה — ל-50% משכרו הקובע ;
- (3) מובטל 3 שעות ליום עבודה רגילה — ל-35% משכרו הקובע ;

(ב) אם משפחתו אינה מרובת ילדים והוא —

- (1) מובטל 5 שעות ליום עבודה רגילה — ל-55% משכרו הקובע ;
- (2) מובטל 4 שעות ליום עבודה רגילה — ל-45% משכרו הקובע ;
- (3) מובטל 3 שעות ליום עבודה רגילה — ל-30% משכרו הקובע ;

(3) אם תגמולו עבור טיפול רפואי בצירוף הכנסתו מעבודתו החלקית (להלן — הכנסה כללית) אינה מגיעה לכלל תגמול עבור טיפול רפואי שהיה מגיע לו לו היה מובטל כליל (להלן — תגמול של מובטל כליל) — יקבל תגמול עבור טיפול רפואי נוסף שישלים את הכנסתו הכללית עד לסכום התגמול של מובטל כליל.

(ג) התגמול החדשי עבור טיפול רפואי של נכה שהוראות תקנה 14 חלות לגביו יהיה שווה לגבי נכה שטרם שוקם:

(1) אם מובטל לפחות שש שעות ליום עבודה ולו —

(א) משפחה מרובת ילדים — ל-145% משכרו הקובע;

(ב) משפחה שאינה מרובת ילדים — ל-137% משכרו הקובע;

(2) אם מובטל פחות משש שעות ליום עבודה, דינו — לגבי תגמול עבור טיפול רפואי כדין נכה המובטל חלקית כאמור בתקנת משנה (ב), אבל אין להשלים את הכנסתו הכללית מעל לאמור בפסקה (1).

114. (א) היה הנכה מובטל כליל ועברו ששה חדשים מהיום שבו התחיל לקבל תגמול עבור טיפול רפואי והרופא המוסמך הראשי סבור כי אין לצפות שהנכה יהיה מסוגל מבחינת מצבו הרפואי, לחזור לעבודתו הרגילה, תוך ששת החדשים הנוספים, רשאי קצין התגמולים להורות כי במקום התגמול עבור טיפול רפואי כאמור ישולם לנכה תגמול עבור טיפול רפואי שבו התגמול החדשי עבור טיפול רפואי יהיה שווה התגמול החדשי המשתלם לנכה „נצרך” לפי סעיף 7 לחוק, באם נתמלאו כלפיו כל יתר התנאים הדרושים לפי החוק מנצרך, פרט לדרגת נכותו.

נכה הסובטל
מעל לששה
חדשים

(ב) התגמול בשביל טיפול רפואי כאמור בתקנת משנה (א) ישולם לנכה תוך תקופה שיורה קצין התגמולים, ובלבד שבכל מקרה לא תעלה על ששה חדשים.

114. היה הנכה עובד יומי אין לשלם לו תגמול יומי עבור טיפול רפואי יותר מאשר 25 פעמים משך חודש אחד.

נכה שהוא
עובד יומי

114. לענין סימן זה — חלק משעה שהוא פחות מ-30 רגעים לא יובא במנין, חלק משעה שהוא 30 רגעים או יותר ייחשב כשעה שלמה.

סניו השעות

3. לפני תקנה 15 לתקנות העיקריות יבוא „סימן ב': טיפול במוסד”.

סיפון

4. בתקנה 15 לתקנות העיקריות, אחרי המלים „התגמול היומי המלא”, בכל מקום שבו הן מופיעות, יבוא „עבור טיפול רפואי”.

תיקון
תקנה 15

5. תחילת תקנה 2 היא ביום ג' בתשרי תשכ”ג (1 באוקטובר 1962).

תחילה

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנכים (טיפול רפואי) (תיקון), תשכ”ג—1963”.

חשם

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

כ”ג באייר תשכ”ג (17 במאי 1963)
(הם 78108)

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט — 1949

תקנות בדבר חידוש הרכב המועצות הדתיות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4א לחוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט—
1949, ולפי סעיף 2 לפקודת העדות הדתיות (ארגון) ², והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת
סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ³, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

„מועצה“ — מועצה דתית כמשמעותה בחוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט—
1949, הקיימת ערב פרסום תקנות אלה ברשומות;
„השר“ — שר הדתות.

הרכבת מועצה

2. כל מועצה תורכב מחדש על ידי השר בהתאם להוראות תקנות אלה.

מספר חברי המועצה

3. מספר החברים של כל מועצה, שלא יעלה על מספר חברי הרשות המקומית שבתחום שיפוטתה נמצאת המועצה, ייקבע על ידי השר.

הצעת מועמדים

4. (א) ממספר חברי המועצה יוצעו כמועמדים:
(1) 45% על ידי השר;
(2) 45% על ידי הרשות המקומית;
(3) 10% על ידי הרבנות המקומית.
(ב) לצורך קביעת מספר המועמדים לפי תקנת משנה (א) (3), ייחשב שבר המגיע לחצי ומעלה כיחידה שלמה.

אופי המועמדים

5. שלושת הגופים הנוכרים בתקנה 4 יחוו דעתם הדדית על המועמדים להתמנות כחברי המועצה מבחינת התאמתם האישית לשמש בתפקיד זה ומבחינת ייצוגם המתאים, בתוך המועצה, של הגופים ושל העדות המעוניינים בקיומם של השירותים הדתיים במקום.

אי היענות הרשות המקומית או הרבנות המקומית

6. (א) לא הציעה הרשות המקומית לשר מכסת המועמדים למועצה לפי תקנה 4 (א) (2) תוך שלושים יום מיום שנשלחה אליה דרישת השר, תישלח דרישה נוספת; לא נענתה הרשות המקומית גם לדרישה הנוספת תוך חמישה עשר יום מיום שנשלחה, רשאי השר להציע את מכסת החברים שנועדה לרשות המקומית.
(ב) הוראת תקנת משנה (א) תחול גם על מכסת המועמדים לפי תקנה 4 (א) (3).

יישוב חילוקי דעות

7. נתגלעו חילוקי דעות בין שלושת הגופים הנוכרים בתקנה 4, יובאו החילוקי דעות להכרעת ועדת שרים המורכבת משרי הדתות, המשפטים והפנים או נציגיהם; ערער שר על החלטת הוועדה, תכריע הממשלה.

ביטול ההרכב הקיים

8. ההרכב הקיים של כל מועצה יהא בטל עם פרסום ההרכב החדש ברשומות או עם תום שנה מיום פרסום תקנות אלה, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

9. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המועצות הדתיות היהודיות (חידוש הרכב), תשכ"ג—1963".

זר ח ורה פטיג

שר הדתות

ז' בסיון תשכ"ג (30 במאי 1963)

(חמ 77801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 150; ס"ח 393, תשכ"ג, עמ' 77.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ו, עמ' 1207.

³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955

תקנות בדבר הגנת חיית הבר

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 9 ו-16 לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955.

אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955¹ (להלן — התקנות העיקריות), אחרי „יוני בר“ יבוא „נוטריות“.

תיקון תקנה 1

2. בתקנה 3 לתקנות העיקריות, במקום הקטע „ברווי בר — מ"1 במרס עד ל-31 באוגוסט" יבוא „ברווי בר ונוטריות — מ"1 בפברואר עד ל-31 באוגוסט“.

תיקון תקנה 8

3. בתקנה 9 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (א) יבוא:

תיקון תקנה 9

„(א) לא יחזיק אדם חיית בר מוגנת למעט ציפרי שיר מסוג התוכיים, ארגים ספרמסטידים וכנרים, ולא יחזיק חלק של חיות בר כאמור אלא לפי היתר מאת שר החקלאות או מי שהוסמך על ידיו להיות מנהל לענין תקנות אלה (להלן — המנהל) ובהתאם לתנאי ההיתר.“

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות להגנת חיית הבר (תיקון), תשכ"ג—1963“.

חשם

משה דיין

י"א באייר תשכ"ג (5 במאי 1963)

שר החקלאות

(חם 78729)

¹ ס"ח 170, תשט"ו, עמ' 10.
² ק"ח 509, תשט"ו, עמ' 789.

פקודת מס הכנסה

תקנות בדבר ניכוי מס מריבית

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 164 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 (ב) לתקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית), תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות) —

תיקון תקנה 2

(1) בפסקה (1), במקום „טופס (1) 801“ יבוא „טופס 801“ ובסופה יבוא „על כל חלקי“;

(2) בפסקה (2), במקום הסיפה המתחילה במלים „טופס (3) 801“ יבוא „טופס 801, למעט חלק ב שבו“;

(3) בפסקה (3), במקום הסיפה המתחילה במלים „טופס (2) 801“ יבוא „טופס 801, למעט חלק ב שבו“.

2. בתקנה 4 לתקנות העיקריות, במקום הסיפה המתחילה במלים „דו"ח על הריבית“ יבוא „דריח על סכום המס שניכה כאמור וכן על הריבית ששילם, בין אם ניכה ממנה מס ובין אם לאו“.

תיקון תקנה 4

3. במקום תקנה 5 לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת תקנה 5

5. חייב שאינו מוסד בנקאי ירשום לגבי כל מקבל, בטופס 801, את כל הפרטים המפורטים בו, או ירשום את כל הפרטים למעט חלק ב שבו, נוספים

הכל לפי הענין, ויגיש את הטופס לפקיד השומה כשהוא מסוכם לכל פרטיו, לא יאוחר מיום 30 באפריל של כל שנה לגבי הריבית ששילם למקבלים בשנת המס הקודמת, בין אם ניכה ממנה מס ובין אם לאו, הטופס האמור יוגש יחד עם הטופס 826 שבו ירוכזו סכומי הרישומים בספסי 801 ו-802“.

¹ ריני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"א, עמ' 120.
² ק"ח 1122, תשכ"א, עמ' 1305; ק"ח 1104, תשכ"א, עמ' 1088.

מדינת ישראל / חאוזר

אגף מס הכנסה

כרטיס רישום תשלומי ריבית בשנת מס 1963

עפ"י תקנות מס הכנסה (ניכוי מריבית), תשל"א—1961

א. פרטים על משלם הריבית.

מס' זהות/תיק *	מס' תיק ניכויים	השם המלא/החברה *

הכתובת המלאה

ב. פרטים על מקבל הריבית **

מס' זהות/תיק	השם המלא/החברה *
הכתובת המלאה	

ג. תשלומים

מס' אישור מס הכנסה בדבר אי ניכוי מס	מס הכנסה שנוכה (למלא כטור המתאים)			הריבית ששולמה	אסמכתה לתשלום	תאריך התשלום
	33%	40%	25%			
					סה"כ	

ה צ ר ה : הריני מאשר בזה כי הפרטים שנמסרו לעיל הם מלאים ונכונים. מסך הריבית

ששולמה ושצויינה לעיל נכיתי לנ"ל מס בשיעור 25% / 40% / 33½% /

לא ניכיתי מס הכנסה כאשר הוצג בפני אישור פקיד השומה *.

חתימה וחתימה

תאריך

מקור כרטיס זה יש להחזיר מסוכם למשרד פקיד השומה עד יום 30.4.1964 בצירוף טופס 826.

*. מחק את המיותר.

**** למלא רק באם ניכוי מס הכנסה הוא בשיעור 25% או אם הוגש אישור על פטור מניכוי מס מריבית.**

5. תחילת תקנות אלה היא ביום ו' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963).

6. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (ניכוי מס מריבית) (תיקון), תשכ״ג—1963.”. השם

לוי אשכול

ו' בסיון תשכ"ג (2 ביוני 1963)

שר האוצר

(723113 מ)

פקודת הירושה

צו בדבר העדה הדרוזית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת הירושה¹, והסעיפים 14 (א) 27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², הנני מצווה לאמור:

1.	בתוספת הראשונה לפקודת הירושה יוסף „העדה הדרוזית“.	תיקון התוספת הראשונה לפקודת הירושה
2.	תחילתו של צו זה ביום כ' בניסן תשי"ז (21 באפריל 1957).	תחילה
3.	לצו זה ייקרא „צו הירושה (העדה הדרוזית), תשכ"ג—1963“.	חשם

י"ב בסיון תשכ"ג (4 ביוני 1963)
(חם 70842)

דב יוסף
שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך כ', פרק קל"ח, עמ' 1858.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 2, עמ' 1.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958¹, אני מצווה לאמור:

1.	תחילתם של סעיפים 1 (2) ו־1 (4) לצר־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 8), תשכ"ג—1963 ² , וביטולו של פרט 13 לתוספת הרביעית לצר־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958 ³ , שהיה בתוקף עד יום כ' בשבט תשכ"ג (14 בפברואר 1963) והוחלף על־ידי סעיף 1 (5) לצר־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 8), תשכ"ג—1963, הם מיום ט"ז באדר ב' תשכ"ב (22 במרס 1962).	תחילה
2.	לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 8) (תיקון), תשכ"ג—1963“.	חשם

ד' בסיון תשכ"ג (27 במאי 1963)
(חם 74048)

סנחס ספיר
שר המסחר והתעשיה

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18 ; ס"ח 303, תשכ"ג, עמ' 76.
² ק"ח 1415, תשכ"ג, עמ' 1000.
³ ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,
אני מצווה לאמור:

1. בתוספת הראשונה לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958²
(להלן — הצו העיקרי) —

(1) בחלק א', אחרי פרט 89¹ יבוא:

90. מרקים שסיווגם הוא לפי פרט 21.05 לתוספת לפקודת
תעריף המכס — למען הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות
של מוצרי יבוא

5*

(2) בחלק ב' —

(א) בפרט 96⁴, אחרי "מקררים חשמליים" יבוא "מסוג ביתי"
ובמקום פרט 84.15 (א) (9) "יבוא 84.15 (א)".
(ב) אחרי פרט 96 יבוא:

97. בדי טקסטיל, לרבות סרטים, מצופים
בחמרים מתכתיים, מהסוגים המשמשים ביי-
צור מוצרי הנעלה או מוצרי עור אחרים,
שסיווגם הוא לפי פרט 59.12 לתוספת לפקו-
דת תעריף המכס — לכל לירה של ערך
סי"ף — למען הסדרת הביקוש או התצרוכת

2.35 לירות או 35
לירות לכל קילוגרם
הכל בניכוי המכס
ומס־קניה החלים
עליהם ולפי הסכום
הגדול יותר.

2. בתוספת השלישית לצו העיקרי —

(1) במקום פרט 59 יבוא:

59. מקלטי רדיו שסיווגם הוא לפי פרט
85.15 לתוספת לפקודת תעריף המכס,
לרבות מקלטי רדיו למכוניות, בין מותקנים
במכוניות ובין שאינם מותקנים — למען
הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות של
מוצרי יבוא וכן למען ספיגתו או מניעתו
של ריווח עודף³;

תיקון התוספת
השלישית

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18; ק"ח 303, תשכ"ג, עמ' 76

² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776

³ ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1091

⁴ ק"ח 1481, תשכ"ג, עמ' 1228

(2) פרט 107⁵ — בטל;

(3) אחרי פרט 154⁶ יבוא:

155. שמן פשתן שסיווגו הוא לפי פרט 15.07

(ט) (2) לתוספת לפקודת תעריף המכס —

למען הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות

של מוצרי יבוא;

156. תכשירים המורכבים מלתת חלב, בי-

צים או קקאו, בתוספת ויטמינים או ללא

תוספת ויטמינים, מהסוגים כגון ovamaltin

או ovaltine או דומיהם, שסיווגם הוא

לפי פרט 19.02 לתוספת לפקודת תעריף

המכס — למען הסדרת הביקוש או התצ-

רוכת.

3. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 13).
תשכ"ג—1963.

השם

ס נ ח ס ס פ י ר
שר המסחר והתעשיה

ד' בסיון תשכ"ג (27 במאי 1963)
(המ' 74048)

⁵ ק"ח 1018, תשי"ט, עמ' 1481.
⁶ ק"ח 1415, תשכ"ג, עמ' 1001.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח — 1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹
אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת
הראשונה
חלק ב'

1. בתוספת הראשונה לצו־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958,²
בחלק ב', בפרט 28³, לפני „650 לירות ליחידה“ יבוא:

„אם שוחררו על ידי רשות המכס —

(1) לפני יום י"א באב תשכ"ג (1 באוגוסט 1963) — 440 לירות ליחידה

בתוספת 25% מערך סיף של היחידה או 2.20 לירות לכל לירה של ערך

סיף, הכל בניכוי המכס ומס קניה החלים עליהם ולפי הסכום הגדול יותר;

(2) מיום י"א באב תשכ"ג (1 באוגוסט 1963) —

2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ו באדר תשכ"ג (22 במרס 1963).

תחילה

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18; ס"ח 803, תשכ"ג, עמ' 78.

² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776.

³ ק"ח 1182, תשכ"א, עמ' 1564; ק"ח 1100, תשכ"א, עמ' 2020; ק"ח 1232, תשכ"ב, עמ' 482; ק"ח 1276, תשכ"ב, עמ' 1434.

3. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירות (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 14), השם תשכ"ג—1963".

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

ד' בסיון תשכ"ג (27 במאי 1963)
(חמ 74043)

תקנות־שעת־חירות (תשלומי חובה), תשי"ח—1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות־שעת־חירות (תשלומי חובה), תשי"ח—1958,¹ אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת
הראשונה
חלק ב'

1. בתוספת הראשונה לצו־שעת־חירות (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח—1958,² בחלק ב' —

- (1) בפרטים 11³, 33 ו־34, במקום „3.30 לירות בניכוי המכס ומס־קניה החלים עליהם” יבוא „2.80 לירות בניכוי המכס ומס־קניה החלים עליהם”;
- (2) בפרטים 16⁴, 23, 73 ו־89, במקום „2.70 לירות בניכוי המכס ומס־קניה החלים עליהם” יבוא „2.00 לירות בניכוי המכס ומס קניה החלים עליהם”.

2. לצו זה ייקרא „צו־שעת־חירות (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 15), השם תשכ"ג—1963".

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

ד' בסיון תשכ"ג (27 במאי 1963)
(חמ 74043)

¹ ס"ח 288, תשי"ט, עמ' 18; ס"ח 393, תשכ"ג, עמ' 76.
² ק"ח 772, תשי"ח, עמ' 776.
³ ק"ח 1000, תש"ד, עמ' 910; ק"ח 1016, תש"ד, עמ' 1218; ק"ח 1276, תשכ"ב, עמ' 1434; ק"ח 1292, תשכ"ב, עמ' 1673; ק"ח 1293, תשכ"ב, עמ' 1694.
⁴ ק"ח 1276, תשכ"ב, עמ' 1434.

תיקון טעות

בצו מס רכוש וקרן פיצויים (כלי שיט) (פטור), תשכ"ג—1963, שפורסם בקובץ התקנות 1448, תשכ"ג, עמ' 1478, בסעיף 1, במקום „אלסינג שיפינג קומפני (ישראל) בע"מ” צ"ל „אולסיס שיפינג קומפני (ישראל) בע"מ”.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ג בסיון תשכ"ג (5 ביוני 1963)
(חמ 72476)

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר היטל עינוגים

בחוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 י, מתקינה מועצת עיריית חיפה

חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לחיפה (היטל עינוגים), תש"י—1950¹, בסעיף 1, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון התוספת

-(א) קולנוע:

(1) כרטיס שמחירו נטו באגורות:

שיעור החיטל

עד 26.3	12.5 אגורות
מ־26.4 עד 32.3	15 אגורות
מ־32.4 עד 37.3	20 אגורות
מ־37.4 עד 44.8	27.5 אגורות
מ־44.9 עד 48.8	31 אגורות
מ־48.9 עד 54.8	35 אגורות
מ־54.9 עד 55.8	41.5 אגורות
מ־55.9 עד 62.3	50 אגורות
מ־62.4 ומעלה	100% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש־7.5 אגורות יהיו פטורות מהיטל.

(2) תוספת למחיר הכרטיס כאמור בפסקה (1) בסך 2.5 אגורות תהיה פטורה מהיטל².

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ג' בטבת תשכ"ג (30 בדצמבר 1962).

תחילה

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (היטל עינוגים) (תיקון), תשכ"ג—1963“.

חשם

אבא חושי
ראש עיריית חיפה

נתאשר.
ר באייר תשכ"ג (30 באפריל 1963)
(חם 874012)

חיים משה שפירא
שר הסנים

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 01, חש"י, עמ' 1001: ק"ח 1816, תשכ"ב, עמ' 1890.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לגדרה בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

חנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין“ — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים, או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה;

„ביב פרטי“ — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד, או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי“ — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב פרטי; „מיתקן תברואה“ — אינסטלציה סניטרית, לרבות כל הקבוצות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואביזריהם בפנים הבנין ומחוץ לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות השופכין, וכולל גם את המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת המים על כליה, צינורותיה ואביזריה;

„בעל נכסים“ — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מבנה“ — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי“ — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה“ — המועצה המקומית גדרה;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„תברואן“ — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

„נכסים“ — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„תעלת שופכין“ — לרבות סעיפי תעלת שופכין, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמ-

עותו בחוק עזר זה;

„בעל חיים“ — כל בעל חי לרבות דגים;

„מאושר“ — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

- (1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתן, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה, שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך.
- (4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעת התברואן, מזיקה או עלולה להזיק לבריאות.
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת התברואן, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות.
- (6) העדר בור שופכין או ביב פרטי בנכסים וכן קיום בור שופכין או ביב פרטי שהוא, לפי דעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוז היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא רשיון לפי פקודת בנין ערים, 1936³, או שלא לפי תנאי הרשיון, ואשר, לדעת התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם.
- (7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעת התברואן.
- (8) כל סעיף או צינור שופכין, צואים או דלוחים שנקבעו בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שהוא חסום במחסום מטיפוס מאושר.
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית כסא, אסלה, משתנה, בור שופכין, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, עלולים להזיק לבריאות.
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעת התברואן, נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם.
- (11) תא בקרה של בור שופכין או של ביב פרטי, שאינם מצוידים במכסה ברזל או ביטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם.
- (12) צינור שופכין, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שופכין, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם.
- (13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים, אסלה או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה.
- (14) השימוש בצינור גשם כצינור שופכין או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם.
- (15) כל צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים או תעלת שופכין.

³ ע"ר 1080, חוס' 1 מס' 550, עמ' 153.

- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין סמוך.
- (17) הצטברות של עפר, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת, אשר, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות.
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה, או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (19) תנור, את, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ואשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות.
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים או בחצר, מכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזר קים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (23) החזקת בעל חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריפת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו, או להתפתחותם.
- (25) שטח אדמה שאינו גודר במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת.
- (26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב שהוא והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים.
- (27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או בהספקת המים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת.
- (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

סמכויות
התברואן

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.
- (ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו או על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ-24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידי עובדי המועצה. מצא פגם כל שהוא יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים, אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלק, אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא או את באיכוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחזר, לסלק את המפגע, יהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע, לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך, חייב לקיים את תנאי ההודעה לכל פרטיה.

הודעה לסילוק
מפגע

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

סילוק המפגע
על ידי
המועצה

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא קובעת וסופית.

החלטת
התברואן

8. (א) בעל בנין, שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או חלק ממנו.

חובות

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב, לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהיה כדין, אם נמסרה לידי של האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום

מסירת הודעות

בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

(ב) ההודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור "הבעל" או "המחזיק" של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

עבירות
וענשים

10. כל אדם —

- (1) המפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה ;
- (2) המכניס שפכים או מי דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה ;
- (3) המניח כלי קיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) העושה צרכי או משתין ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) היוורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) המטיל נייר, אשפה, נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) השופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים, או המניח למים או לנוזלים אחרים שייולו מרשותו לרשות הרבים ;
- (8) השם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) המשליך ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) הרוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) הנובר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה ;
- (12) החולב בהמות בית ברחוב ;
- (13) המאכיל בעלי-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (14) השוחט בעלי-חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות, או על גג מבנה.

דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדק.

ביטול

11. חוק עזר לגדרה (מניעת מפגעים), תשי"ג—1952⁸ — בטל.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגדרה (מפגעי תברואה), תשכ"ג—1963".

צ' צ' צ' קס

נתאשר:

ראש המועצה המקומית גדרה

ר' באייר תשכ"ג (30 באפריל 1963)
(חמ 818518)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁸ ק"ח 817, תשי"ג, עמ' 831.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחוק-השרון בדבר הדברת חלזונות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה האזורית חוף-השרון חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים” — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא-כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
„המועצה” — המועצה האזורית חוף-השרון;
„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;
„נכסים” — קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את החלזונות שבנכסיו.

חובה להדביר חלזונות

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את החלזונות ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

הוראות להדברת חלזונות

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3 (א) או ביצע עבודה מה- עבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת החלזונות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

הדברה על ידי המועצה

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל הדרוש לו, כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה.

סמכות ראש המועצה

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אין אפשרות לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

מסירת הודעות

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 סס' 1164, עמ' 110.

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף-השרון (הדברת חלונות)“, תשכ״ג—1963.

השם

דוד אמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית חוף-השרון

ר' באייר תשכ״ג (30 באפריל 1963)

(חמ 827008)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לרמת-ישי בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 77(א) (4) לפקודת התעבורה,² מתקינה המועצה המקומית רמת-ישי חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
- „אופניים“ — אופניים או תלת-אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;
 - „המועצה“ — המועצה המקומית רמת-ישי;
 - „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 - „תושב“ — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;
 - „בוחן“ — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר, שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
- (ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי ליתן את הרשיון, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידים בפנס אור קדמי, במחזירור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורית, בפעמון ובמעצורים תקינים.

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ״א, עמ׳ 173.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה בה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של 2.50 לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר, והוא יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 30 אגורות.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-ישי (רשיונות לאוטוניים), תשכ"ג—1963”.

לוחית-מספר

השם

נתאשר.

י"ט בטבת תשכ"ג (15 בינואר 1963)
(המ 864001)

יהודית שושני
ראש המועצה המקומית רמת-ישי

אני מסכים.

חיים משה שפירא
שר הפנים
ישראל ברי-הודה
שר התחבורה

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).